

Neapstājoties pusceļā un domājot par virzienu tālāk

Kaunatas pagastu apvienības un Griškānu pagasta pārvaldes vadītāja Jāņa Aleksāna 24 stundas stopkardros

#SIF_MAF2022 #24stundasstopkardros

Jānis Aleksāns beidzis Kaunatas vidusskolu, Rēzeknes Augstskolā beidzis vides inženiera studijas un ieguvis maģistra grādu dabas aizsardzības jomā. Lai studētu, strādājis visdažādākos lauku darbus, kokzāģētavā, restorānā «Rozālija» kā viesmīlis, vēlāk bārmenis, naktsklubā XS kā bārmenis. Strādājis par Čornajas pagasta tautas nama vadītāju. Sajūtot attīstības iespējas, piedalījies konkursā un 2015. gadā kļuvis par Griškānu pagasta vadītāju. Šobrīd J. Aleksāns ir ne tikai Griškānu pagasta, bet arī Kaunatas pagastu apvienības vadītājs. Visi darbi ļāvuši psiholoģiski izaugt, komunicēt ar dažāda veida sabiedrību.

Rīts, lai sakārtotos dienai, starts un aiziet

Darbdienā es mostos no plkst. 6.30 līdz plkst. 7.00, lai būtu ierindā, lai sakārtotos dienai. Ja tu esi līderis, tev tas, ka tu esi gatavs darbam, jārada jau ar savu ārējo izskatu. Izskatīties labi nozīmē būt sapucētam, fiziski būt uz strīpas. Tas ir milzīgs ieguldījums sevī. Dzīves ritms man ir tāds, ka nav laika fiziskām aktivitātēm no rīta. Brokastis īsti nesanāk paēst. ūdens glāze no rīta un uz priekšu – līdz pusdienām. Pirms darbdienas sākuma bērnu vajag aizvest uz bērnudārzu. Starts darbā man ir plkst. 8.00 un aiziet. Nav laika domāt par pelēcīga rudens depresiju vai stresu. Rīti ir saspringtāki. Ja tās ir pirmdienas, tad no rīta ir sapulces – plkst. 8.30 ir Rēzeknes novada administrācijas darbinieku sapulce ar vadību, kur saplānojam darbus, kas skar mūsu apvienības. Tad pirmdien vai otrdien no rīta ir sanāksme, kurā tiekamies ar Kaunatas apvienības pagastu vadību *zoomā*, lai skaidri saprastu tos virzienus, kuros mēs strādāsim esošajā nedēļā. Informāciju, kas atnāk no Rēzeknes novada, es novirzu tālāk apvienības pārvaldniekiem, kuri to novada tālāk savā pagastā, un mēs saprotam, kas notiek, kādas ir iespējas. Tad man paliek 3. segments – darbs Griškānu pagasta pārvaldē. Sapulces šeit nav tik efektīvas, jo darbinieku ir tik, cik ir. Es pieeju pie katra, aprunājos un saprotu, ko kurš dara. Es iedziļinos. Ja ir problēma, skatoties acīs, ir kontakts, mēs izrunājam, uzdevumi ir saprasti, un darbi iet uz priekšu. Darbi ir nepārtraukti. Liekas, tikko sāki darbu, jau pusdienlaiks klāt! Paralēli sapulcēm pirmdienās ir arī pieņemšana. Cilvēki, kuri grib, var nākt pie manis un izrunāt viņiem svarīgus jautājumus. Šobrīd cilvēki nāk retāk uz pieņemšanu, bet, kad sāku šeit strādāt, gāja ļoti daudz, lai runātu par sasāpējušiem jautājumiem – pašvaldības autoceļi bija visaktuālākie, tāpat kapsētu teritoriju un ciematu sakārtošana. Tam nolūkam ir novirzīta Iedzīvotāju konsultatīvā padome, lai man nav jāapzina 1800 iedzīvotāju viedoklis. Piemēram, Griškānu pagasta Iedzīvotāju konsultatīvās padomes vadītājs apkopo visas pagasta teritorijas sūdzības, ierosinājumus utt. Padome ar parakstiem

iesniedz iesniegumus, ko izlasot, tu saproti, ka tie atspoguļo dažādu teritoriju iedzīvotāju, t.sk. nostūru, vēlmes, to, kas mums ir bijis palaists garām, varbūt kam nebija pievērsta pilnvērtīga uzmanība, tagad tas ir jārisina un jāsakārto. Mana komanda, uz rokas pirkstiem saskaitāmi darbinieki, nevar apzināt katru pagasta stūri. Konsultatīvā padome maksimāli iesaista visas pagasta teritorijas iedzīvotājus, saved viņus kopā, un viņi domā, *cepas* savā starpā, tāda «prāta vētra» iekšienē. Tad padomes galvenās un svarīgākās idejas pēc izvērtēšanas nonāk pie manis.

Piemēram, bērnu rotaļu laukums – no Patērētāju tiesību aizsardzības centra mums ir akts, ka vajag demontēt šo laukumu, jo metāla konstrukcijas nav derīgas izmantošanai. Un uzreiz ir jautājums – kas būs ar laukumu pēc demontāžas? Es redzu to tā, kā to redz iedzīvotāji? Kādas ir viņu idejas? Un ir idejas, ka vajadzētu mājiņu, helikopteru, pievienojot attēlus, ko tieši grib. Jauki! Man nav jātērē nedēļa, lai es meklētu internetā, kādu mājiņu viņi grib. Ja es uzstādišu to, ko es izdomāšu, tad varēs pārvest, ka es jau tādā ideju lidojumā te nonācis, uzlidojis. Bet man ir iedzīvotāju iesniegums ar ieteikumu no konsultatīvās padomes, uz ko es attiecīgi noreāģēju ar atbalstu. Es esmu gatavs ieklausīties, bet darīt pa savam, lai būtu labi visiem – gan pagastam, gan iedzīvotājiem. Pēc iedzīvotāju ieteikuma šogad ir saremontēti un asfaltēti Sprūževas ciema daudzdzīvokļu māju pagalmi, gājēju celiņi, braucamie ceļi, Parka iela līdz bērnudārzam un tālāk līdz ciemata robežzīmei. Es uzskatu, ka ciemati ir jāsakārto, lauku iedzīvotājiem jānodrošina tikpat labi dzīves apstākļi kā jebkur citur.

Aktīvā darbdiena kā vāverei ritenī

Ja ir iespēja papusdienot, labi, ja nav iespējas, arī labi. Ir jāsaprot, ka šajā ritmā es upurēju savu veselības stāvokli, un pēdējie rādītāji to apliecina. Es esmu cilvēks, kurš ārstus apmeklē ļoti reti. Ar sava prāta sakārtošanu, ar fizisko sakārtošanu, es gribu ne tikai sapucēt sevi ārēji, es gribu sakārtot savu veselības stāvokli. Nav citu variantu, es pusdienoju šeit pat – pagasta pārvaldē. Tējkanna ir, ūdeni var uzvārtīt. Ja sanāk būt izbraukumā vai sapulcē Rēzeknē, tad jau var nedaudz atslēgties un papusdienot kafejnīcā. Uzsilidīta pārtika nav tas pats, kas silts ēdiens. Pagasta pārvaldē par ko tādu var tikai sapņot. Citreiz pusdienlaiks ir tikai tās 10 minūtes, lai uzvārtītu ūdeni tējai, jo ir sapulces, izbraukumi, kā vāvere ritenī nemitīgā skriešanā. Bet, tā skrienot un darot, izdalās enerģija, ir rezultāts, kas ir arī vērojams no malas. Visiem labi nebūs, bet lielākajai daļai iedzīvotāju ir labi. Paldies, tiem, kuri ir novērtējuši Sprūževas un Janopoles ciema attīstību pa šiem gadiem, jo no 2015. gada izdarīts ir daudz. Jaunajā teritoriālajā plānojumā arī Greiškāni ir iekļauti kā ciems, ir izveidojušies papildu ciemi – Lielie Dreizi, Jaunie Čači. Attīstība bija tendēta uz to, ka Janopole, Sprūževa un Greiškāni tiek sakārtoti. Gribas iesākt pabeigt. Janopole ir sakārtota, šogad atplauka Sprūževa, kur ieguldījums ir pietiekami liels. Tagad jāpadomā Greiškānu attīstības virzienā, skatīsimies arī tālāk uz Lielajiem Dreiziem un Jaunajiem Čačiem, taču piepilsētas attīstība prasa ļoti lielus resursus.

Pagasta pārvaldē mēs esam līdz 10 darbiniekiem, bet, ja kopā ar bērnudārza darbiniekiem, tad tie ir 40 darbinieki, ieskaitot tehnisko personālu. Darba netrūkst. Mans darbs ir saistīts arī ar izbraukumiem, visbiežāk pēcpusdienās. Man tas ļoti patīk, ka es varu redzēt visu pa Kaunatas apvienības teritoriju, piedalos sapulcēs. Kovida šobrīd nav,

un komunikācija klātienē ir pavisam citādāka nekā *zoomā*. Pagastu pārvaldes vadītāji lūdzu mani iesaistīties dažādu jautājumu risināšanā, lai es sniežu atbildes kādos jautājumos. Cenšos sapulcēs izteikt savu vīziju vai redzējumu. Ir sapulces pagasta pārvalžu iestāžu darbiniekiem, konsultatīvajai padomei, jaunatnes lietu vai kultūras jomas speciālistiem. Ja redzu, ka kādā no pagastiem ir kāds sasāpējis jautājums, cenšos sajūst vēsmas, problēmas, kas tur briest, pieslēgties un daudzas atrisināt jau sākuma stadijā. Vajag apsēsties pie galda un diskutēt, lai neveidojas konflikti. Visa pamatā ir saruna un komunikācija, kurā tu runā un tevi sadzird, tev jautā un tu atbildi.

Darba apjoms ir milzīgs, tas ik gadu pieaug birokrātijas dēļ, bet ir interesanti. Jo tu vairāk iedziļinies, jo vairāk izlien jautājumu, neskaidrību, tāpēc, ja tu esi aktīvs, esi aktīvs visur! Šajā darbā jābūt elastīgam, jo pielāgoties nākas daudzkārt. Iepriekšējā plānošana bieži vien nojūk, un notiek tā, kā tu negaidi – laika apstākļi, situācijas – nospēlē savu lomu, jāskatās pēc iespējām un kā budžeta iestādei arī pēc pieejamajiem resursiem, jo naudas ir tik, cik ir. Ja gada sākumā saplāno n-tos darbus, kā tas bija šogad, līdz ar sadārdzinājumiem, mēs redzam, ka daudz ko nevaram realizēt, ir jāpielāgojas situācijai, jāsaprot, ka kādam no plāniem nepietiks finansējuma. Vienmēr jāpatur prātā prioritātes, jāvērtē, ko mēs varam atļauties attīstībai. Visu laiku jākoriģē plāni. Jādzīvo līdz ne tikai kalendāra dienām, bet arī izmaiņām, kas notiek valsts un pasaules līmenī. Ja es nesāņemtu gandarījumu no šī darba, es te nebūtu. Darbs man dod daudz iespēju sevis pilnveidošanai. Līdzīgi kā attiecībās – ja nav stagnācijas, dikstāves, tu ej uz priekšu, un šajā darbā iešana uz priekšu ir katru dienu. Es neapstāšos pusceļā, ja es sasniegšu to, kas paredzēts, tikai tad domāšu par virzienu tālāk.

Lai darbs veiktos, ir jābūt motivētai un darboties gribīgai komandai. Viens tu neesi strādnieks nekur. Man no Rēzeknes novada pagastu apvienībām ir labākā komanda, es par to nešaubos! Komandu ir vērts motivēt un darbiniekiem jāpasaka paldies, ko mēs bieži vien aizmirstam izdarīt. Darba augļi ir vērojami tikai komandas simbiozē. Gan manā pagasta pārvaldē, gan apvienībā čaklie darba rūķi dara, un darbi veicas. Ja tu ar savu cilvēcību vari daudziem palīdzēt un parādīt, ka var arī citādi darīt, dzīvot, tad tu esi pareizajā vietā un dzīvo pareizi.

Darba diena man oficiāli ir līdz plkst. 16.30, bet situācijas ir visdažādākās. Bieži vien, kad tu paredzi darbu beigt laicīgi, ir kādi ārpus darba pasākumi, kāds pēkšņi ierodas uz pieņemšanu un – jūs jau prom? Nē, es pieņemšu! Te ir jāmaina domāšana. Ir darba laiks, stundas, kas jāatstrādā ar atdevi. Ja tu darbu ņem uz mājām, tad jau arī sākas izdegšana. Labs darbs sākas ar labu, veselīgu atpūtu.

Vakari, lai atjaunotos, bet ar darba telefonu kabatā

Pēc darba laiks ir domāts ģimenei, bērnu nogādāšanai uz mājām vai pulciņiem, kas arī paņem laiku. Mājās nokļūstu kādos plkst. 18.30 vai plkst. 19.00. Tad beidzot var vēltīt laiku vakariņām, kuras man nav jāgatavo, to dara ģimene. Gatavošana paņem daudz laika, tas īsti nav mans lauciņš, tāpēc es novērtēju un saku paldies saimniecēm, kuras sagatavo. Darbs nebeidzas, jo *WhatsApp* grupās pa jomām nāk ziņas, kurās tikai ieskatos. Ja jau kas nopietns, tad pieslēdzos. Parasti audioatbildes sagatavoju nākamajā dienā. Datoru gan vairs neņemu līdzī. Gadās, ka zvans darba jautājumā tiek saņemts piektdien plkst. 22.00, arī svētdienā. Tas nav nekas jauns. Tas nav normāli, bet reizēm, ja kas atgadās, mana atvērtība palīdz steidzami atrisināt kādu problēmu. Mācos izslēgt telefonu pēc darba laika. Jānodala darbs un ārpus darba laiks.

Vakaros var pievērsties sev. Atjaunošanās notiek caur maniem hobijiem, viens no tiem ir būt dabā un saskatīt tās skaistumu katrā no gadalaikiem. Manas apvienības teritorijā ietilpst Rāznas ezers, Mākoņkalns. Ko vēl vajag? Nekur tālu nav jābrauc, lai atjaunotos. Pirts ir mans hobijs, es to piekopju joprojām, tā ir atveseļošanās miesā un garā. Man patīk sēpot, ogot, zvejot, darbs ar koku, tikai fiziski visam nepietiek laika. Es pievērsu uzmanību prioritātēm, ko es esmu izvirzījis, lai mērķtiecīgi sasniegtu rezultātu. Es cenšos izgulēties un atpūsties pietiekami. Savu laiku es vairs netērēju tikai vienā virzienā. Nevar būt dzīvē tikai darbs – mājas, darbs – mājas. Ja mēs to pieļaujam, dzīve vairs neliekas tik krāšņa. Ja tu centies savu dzīvi, darbu sadalīt vairākos virzienos – atpūta, hobijs, ģimene, saimnieciskā darbība, kolēģi, draugi, tad dzīvot ir krietni vienkāršāk. Ja tev pietrūkst darba vai kā cita, tu nejutiesi vienuļš un tev nebūs tā, ka kaut kā pietrūkst. Tev būs pārpilnība, un skumt vienkārši nebūs laika. ■

Teksts – Ineta Atpile-Jugane

Foto – Arita Atpile-Dona

MAF
Mediju atbalsta fonds

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem.
Par projekta «24 stundas stopkardros»
(Nr. 2022.LV/RMA/03) rakstu saturu atbild
b-ba «Latgolys entuziastu grupa Bīldis»».